

ansørte for, at det virkelig forholdt sig saaledes, at Universitetet ikke havde Giendomsret over de Midler, som Kongerne havde skænket det, kunde jeg ikke undgaa at tænke paa en lignende Argumentation, som blev brugt dengang, Napoleon III inddrog de orleanse Godser under Statsformuen. Det blev ogsaa i lang Tid anerkjendt som almindeligt, at disse Godser vare med Rette indbragne under Statsformuen; men selv under den nuværende Forsatning i Frankrig er der dog reist meget stærke Stemmer mod den hele Betragtning, som da blev gjort gjældende. Mig forekommer det, at det ingenlunde er noget utvilsomt Spørgsmaal, om Statsmagten har haat Ret til at indbrage de til Universitetet henlagte Midler under Statsformuen. Det forekommer mig, at det var en smuk Opgave for det juridiske Fakultet kritisk at revidere den Betænkning og de Resultater, hvortil hin Betænkning er kommen. Jeg skal endnu blot tilføje, at endnu i Begyndelsen af vor konstitutionelle Tid, da man besluttede at disponere over disse Midler, bleve f. Ex. i Loven af 3die Marts 1852 om Fordegodssets Bort salg disse Midler benevnte som tilhørende Universitetet i Modsetning til, hvad der i den samme Lov blev nævnt som Staten tilhørende. Dengang var man ganske vist endnu ikke klar paa det Spørgsmaal, hvorvidt Statsmagten havde Ret til at tage disse Midler fra Universitetet. Naar jeg derfor stemmer for det Vædringsforslag, som den høitærede Kultusminister har stillet angaaende Tilflugt til Universitetet, vil jeg gjøre det med den Begrundelse, at jeg anser det for at være Noget af en Skadesløsholdelse for den Ret, jeg mener, der er tilføjet Universitetet, hvorimod jeg ikke tror, at det Grundlag, som det meget ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Magen) sidst brugte i sin Argumentation for at stemme for dette Vædringsforslag, som da blev bebudet, var fuldkommen holdbart.

Magen: Jeg skal selvfølgelig finde mig med stor Sindro i, at den Betragtning, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende, maatte vinde det høie Things Bifald; det vilde være Noget, som jeg ikke havde det Allermindste imod, om det maatte kunde findes, at Universitetets Midler virkelig vare dets Giendom, at de ikke vare Statsmidler. Det er imidlertid en Betragtning, som jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet komme til. Jeg gaar ud fra, at Universitetet er et Statsinstitut, dets Midler Statsmidler, og at de kun ved en særlig Fundats, som efter min Opfattelse har Karakteren af en Lov, ere henlagte til at anvendes til særlige Formaal; det er fra dette Synspunkt, jeg holder paa, at disse Midler fremdeles bør bevarres og anvendes til det Formaal, de nu engang

ere bestemte til. Jeg skal blot, forsaavidt man ikke maatte finde min Begrundelse tilstrækkelig, tillade mig at henvise til et andet Punkt, hvor Striden efter min Opfattelse staar paa samme Grundlag. Det er Striden om den særlige Fond, i hvilken man eventuelt ønsker, at de til de kirkelige Fornødenheders Tilfredsstillelse bestemte Midler skulle henlægges. Jeg er fuldstændig enig i den Betragtning, at en saadan Ordning bør finde Sted, at der bør oprettes en saadan særlig Fond, forsaavidt en Reform af den bestaaende Ordning paa dette Omraade finder Sted; men jeg kan ikke se, hvorledes man kan ville gjennemføre en saadan Ordning, indføre nye separate Fonde, naar man ikke først værger om dem, som allerede ere bestaaende. Det forekommer mig, at Videnskaben absolut har Krav paa samme Betryggelse, som man paa dette Omraade ønsker at give de religiøse Interesser, og hvis man altsaa gaar ud fra den Erkjendelse, at det har sin store Betydning at have en separat Fond, hvis Midler ere bestemte til Fyldestgjørelse af de religiøse Fornødenheder, kan man heller ikke sige, at det er ligegyldigt, om man har en saadan Fond, hvis Midler ere bestemte til Tilfredsstillelse af Universitetets Formaal; den samme Bøgt, man lægger paa en særlig religiøs Fond, bør man ogsaa være paa det Næne med, at man bør lægge paa en Fond, der er bestemt til videnskabelige Formaal. Det Sidste har den Fordel, at det er en bestaaende Fond, at den ikke først skal staves. Det gjælder altsaa først om at værge dens Eksistens, og jeg ser ikke, hvorledes man, naar man ikke gjør det, kan hævde, at der skal indføres en ny separat Fond. Det er fra den Betragtning, at der eengang for alle er henlagt særlige Midler til Universitetet, at jeg mener, at disse bør opretholdes. Det er imidlertid et Spørgsmaal af mere theoretisk Interesse, og da det ærede Medlem erklærede, at han er enig i Resultatet og vil stemme for Vædringsforslaget, er der ingen videre Grund til at fortsætte denne Debat.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal ikke omtale Andet, end hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen) angaaende en Reform i vor Skoleundervisning. Han ønskede, at jeg skulde bidrage til, at man for Fremtiden kom til at sige toti, treti, firti osv. Jeg kan desværre ikke sige Andet, end at jeg vil saa langt fra hjælpe ham til denne Reform, at jeg, saavidt jeg formaar, vil modfætte mig den paa det Bestemteste. Jeg betragter det som den naturlige Opgave for Undervisningen i vore Skoler, at man lærer Børnene Dansk og ikke et nyt, selvlavet Sprog, selv om man mener, at dette nye Sprog er mere logisk end det gamle.